

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА
ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики
Кафедра журналістики

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**Інтерв'ю як інструмент документування культури під час війни:
аналіз музичних інтерв'ю в українських медіа**

Здобувачки першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
групи ЖУРб-2-21-4.0з
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.01
Журналістика
Бабенко Марії Максимівни

Використання чужих ідей,
результатів і текстів мають
посилання на відповідне джерело

Науковий керівник: Козак В.В.,
старший викладач

Допускаю до захисту перед ЕК
В.І. Терещук завідувач кафедри
журналістики

Кількість балів: _____
Оцінка: _____
ECTS _____

Голова комісії _____
_____ (підпис)
_____ (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
_____ (підпис)
_____ (ініціали, прізвище)
_____ (підпис)
_____ (ініціали, прізвище)
_____ (підпис)
_____ (ініціали, прізвище)

м. Київ – 2025 рік

ЗМІСТ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

.....05

РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ.....08

РОЗДІЛ ІІ. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОДУКТУ.....18

2.1. Обґрунтування інформаційного проєкту.....18

2.2. Структура19

2.3. Жанрова палітра20

2.4. Зображальний матеріал та особливості оформлення

.....20

2.5. Авторська ідея21

2.6. Особливості аудиторії.....21

**РОЗДІЛ ІІІ. ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ
ВТІЛЕННЯ.....23**

ВИСНОВКИ.....25

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....28

ДОКУМЕНТАЦІЯ.....30

АНОТАЦІЯ.....38

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Актуальність кваліфікаційної роботи зумовлена потребою збереження культурної спадщини та пам'яті в умовах війни, коли суспільство перебуває в стані гострої кризи - як фізичної, так і інформаційної. В умовах активної інформаційної війни культурний медіапростір стає не лише способом самовираження та індикатором ідентичності, а й критично важливим інструментом фіксації подій, осмислення травматичного досвіду та підтримання стійкого наративу української окремішності.

Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи

Метою даної кваліфікаційної роботи є дослідження інтерв'ю на культурологічну тематику в 2022-2025 рр. як інструменту документування сучасної української культури в умовах війни та створення власного відеоінтерв'ю, що ілюструє цю функцію жанру.

Завдання кваліфікаційної бакалаврської роботи, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети:

- Проаналізувати теоретичні засади журналістського інтерв'ю, зокрема його жанрові особливості, типи та функції у медіапросторі.
- Визначити специфіку культурного інтерв'ю в контексті сучасної воєнної журналістики.
- Ознайомитися з кращими зразками культурних інтерв'ю, що з'явилися у медіа після 2022 року.
Описати концепцію власного інтерв'ю та обґрунтувати його актуальність.
- Провести, змонтувати та оформити відеоінтерв'ю як приклад культурного фіксаційного документу.

- Проаналізувати практичні аспекти створення такого інтерв'ю: підготовку, технічне забезпечення, редакційне оформлення, стильову реалізацію.
- Оцінити комунікативну ефективність створеного медіапродукту та його значення для збереження культурної пам'яті.

Об'єкт дослідження

Об'єктом дослідження є журналістське інтерв'ю як жанр сучасної масової комунікації та фіксації культурних процесів у період 2022-2025 рр.

Предмет дослідження

Предметом дослідження є створення інтерв'ю як інструменту фіксації видозміни культурного життя України в умовах війни, зокрема на прикладі власного матеріалу.

Методи дослідження

- Аналіз наукової літератури
- Порівняльний аналіз
- Контент-аналіз
- Спостереження та емпіричне дослідження
- Описовий метод

Апробація результатів дослідження

Окремі аспекти теми обговорювалися під час внутрішньоуніверситетських консультацій з науковим керівником, на передзахисті кваліфікаційної бакалаврської роботи та під час звітних конференцій.

Публікації

Публікації за темою кваліфікаційної роботи відсутні.

Структура роботи

Творчий проєкт складається з двох частин: теоретичної, у якій обґрунтовується необхідність створення медіапроєкту, аналізується жанр культурного інтерв'ю, його функціонування в умовах війни, та практичного додатку — відеоінтерв'ю з музикантом Чжі Кайвєєм, підготовленого та реалізованого автором з дотриманням основних журналістських стандартів.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ

Культура - сукупність матеріальних та духовних цінностей, створених людством протягом її історії.

У сучасному медіапросторі України виявлено динамічний розвиток культурної журналістики. Все більше онлайн-видань і блогів зосереджуються на темах культури та мистецтва, пропонуючи глибокий аналіз і різнобічне висвітлення культурних подій. Значний внесок у розширення цього напрямку роблять мистецькі фестивалі, виставки та інші культурні заходи, які створюють підґрунтя для журналістських роздумів над найважливішими процесами в культурному житті країни.

А у час повномасштабної війни Росії проти України культура є першочергово не лише засобом самоідентифікації, а й інструментом фіксації реальності війни, переживання травм, осмислення видозмін сучасного українського суспільства. Війна це уособлення руйнування, смерті та знищення. А культура - творіння життя. І в такий час постає питання, яке місце займає творець у мистецькому житті Держави під час війни. Важливо досягнути, що культура не будується у вакуумі і не є чимось факультативним або вибіркоvim.

Як зазначає Оксана Забужко на презентації книги “Наша Європа”, “Культура дорівнює безпека, і що культура безпосередньо є паспортом-перепусткою в клуб європейських країн із певним набором уявлень, кого треба рятувати в першу чергу. Рятують тих, кого культуру знають. Не тих чий діти плачуть на руїнах...на жаль, всіх дітей на руїнах не врятуєш. Зате варто було згоріти паризькому Нотр-Даму...його всі кинулися рятувати...бо це частина загальноєвропейської і відповідно світової

спадщини. А коли весною 2022 року з'явилась загроза для Софії Київської я кричала по всіх доступних трибунах починаючи з Страсбурга і закінчуючи останнім мікрофоном будь-якого сайту, то на мене дивилися скляними очима. Ніхто не знав, що Софія Київська на 100 років старша від Нотр-Даму і ніхто не знав, що Софія Київська є головною зацілілою пам'яткою Візантійської архітектури, заснованою ще до розколу християнства на Східне і Західне. Ніхто не знав, що це спадщина ЮНЕСКО. Ніхто не знав, що це архітектурна споруда класу А*, тобто культурні скарби людства, які мають бути збережені за будь-яку ціну”*

Таким чином, в позиції авторки окреслено домінуючу функцію культури під час війни і підкреслено наскільки важливою є присутність мистецтва в інформаційному полі України та за її кордонами. Але також інтерв'ю з митцями є не лише форматом комунікації та донесення інформації, але й способом документування, репрезентації українськості та збереження ідентичності в умовах війни.

Один із найпоширеніших жанрів журналістики — інтерв'ю, яке застосовується для збору інформації безпосередньо від учасників подій, експертів або інших значущих осіб. Теоретичне підґрунтя дослідження жанру заклали такі науковці, як Теодор Ліппс і Джордж Герберт Мід, які вивчали комунікативні процеси та міжособистісну взаємодію.

¹ Оксана Забужко. Презентація книги «Наша Європа», 2025. YouTube канал “Суспільне Культура”, 2025. <https://www.youtube.com/watch?v=NZCkBffUris>

² Авторка вживає термін «архітектура класу А», мається на увазі у 2023 році Софія Київська внесена до списку об'єктів світової спадщини, що перебувають під загрозою.

Вони акцентували увагу на ролі суб'єктивного досвіду та невербальних сигналів під час спілкування. Д. Зильбер визначає інтерв'ю як структуровану розмову, спрямовану на отримання журналістськи значущої інформації. Він підкреслює важливість ретельної підготовки: чітке формулювання мети, продумування запитань та створення сприятливої атмосфери для співрозмовника.

Інтерв'ю класифікують за різними критеріями. За форматом виділяють інтерв'ю-опитування, інтерв'ю-розслідування та інтерв'ю-портрет. Кожен тип потребує окремого підходу. Інтерв'ю-опитування передбачає відповіді на підготовлені запитання, інтерв'ю-розслідування викриває приховані деталі теми, а інтерв'ю-портрет формує образ особистості співрозмовника, акцентуючи на характері, досвіді та емоціях.

З огляду на різноплановість трактування жанру «інтерв'ю», доцільним є аналіз основних класифікацій. Так, за змістовими орієнтирами інтерв'ю зазвичай поділяють на два типи:

- інтерв'ю як вияв думки;
- інтерв'ю як форма повідомлення.

Інтерв'ю-думка слугує платформою для вираження суб'єктивних оцінок, поглядів, коментарів, дозволяючи експертам чи респондентам розкривати особистісне ставлення до події. Натомість інтерв'ю-повідомлення акцентує на фактажі, уточненні деталей і поданні достовірної інформації без персональних суджень.

Тематика й цільове призначення дають підстави вирізнити кілька поширених варіантів:

1. Інтерв'ю думок – один з основних форматів, у якому беруть участь як публічні особи, так і представники «звичайної» аудиторії.

2. Інтерв'ю очевидця – дає змогу особам, дотичним до подій, вільно викладати хід подій.
3. Інтерв'ю-конфронтація – динамічне спілкування із потенційною напругою, мета якого – домогтися від респондента аргументації та пояснень.
4. Інтерв'ю-пресконференція – передбачає серію питань від різних журналістів, які мають обмежений час для звернення до респондента.
Залежно від ступеня формалізації, виділяють:
 5. Психологічне – гнучке, з акцентом на внутрішній світ співрозмовника.
 6. Нестандартизоване – розмова без фіксованого сценарію.
 7. Напівстандартизоване – визначена тема з гнучкою побудовою діалогу.
 8. Стандартизоване – заздалегідь підготовлені запитання й очікувані відповіді.

Німецький дослідник, професор Міхаель Халер, узагальнюючи досвід 90-х років XX ст., виокремив три моделі інтерв'ю:

- короткий діалог, фокусований на події, за участі фахівця;
- тематичне інтерв'ю, що водночас висвітлює суть проблеми і світогляд респондента;
- особистісне інтерв'ю, орієнтоване на життєвий шлях та переконання співрозмовника [45, с. 105].

Отже, інтерв'ю – універсальний і гнучкий журналістський жанр, що може виконувати інформативну, аналітичну чи художню функцію.

Його різновиди дозволяють адаптувати комунікацію під цілі конкретного медіапродукту або аудиторії.

Подану типологію інтерв'ю можна безпосередньо застосувати до аналізу культурного інтерв'ю з Чжі Кайвеем, що стало основою для цього дослідження. Формально воно тяжіє до інтерв'ю-думки, оскільки центральним елементом розмови є світогляд артиста, його погляд на культурний процес, війну, творчість і взаємодію зі слухачем. Респондент не лише інформує про факти, а й ділиться особистими оцінками, внутрішніми переживаннями, естетичними переконаннями.

Крім того, інтерв'ю містить ознаки особистісного типу, описаного М. Халером, адже ключовою метою було розкриття життєвого шляху митця, його духовних орієнтирів та емоційного досвіду в контексті війни, що глибоко резонує з аудиторією. Також у структурі бесіди простежуються елементи проблемно-тематичного інтерв'ю, адже вона зосереджена на актуальних суспільно-культурних явищах – трансформації музики під впливом історичних подій, ролі культури у спротиві та самоідентифікації.

Щодо рівня підготовки, інтерв'ю відповідає напівстандартизованому типу, де попередньо окреслено ключові теми (музика, війна, українська культура), проте сам хід розмови залишався відкритим до імпровізації, що дозволило респондентові розкриватися природно та щиро. Такий формат є характерним для культурної журналістики, що прагне не лише фіксувати факти, а й створювати емоційно насичений, багатовимірний образ сучасного митця.

Методологія охоплює добір запитань, вибір героїв і техніку ведення діалогу. Особливої уваги потребує формулювання запитань — вони мають бути точними, нейтральними та зрозумілими. Слід уникати запитань, які можуть нав'язувати відповідь. За Р. Бертоном, успішне інтерв'ю залежить від уміння журналіста слухати, ставити уточнення та помічати приховані

смишли. Також критично важливо забезпечити довіру, аби співрозмовник відчував себе в безпеці. Інтерв'ю як засіб документування аналізується з позиції впливу на суспільство та формування громадської думки. Зокрема, М. Маклюен і Ж. Бодріяр підкреслюють вплив медіа на сприйняття дійсності, ролі контексту і способів подачі, що формують інтерпретацію змісту.

У практиці інтерв'ю застосовується не лише як метод здобуття фактів, а і як спосіб подальшого їх осмислення суспільством. При цьому потрібно враховувати обставини запису інтерв'ю та можливі упередження спікера. На думку В. Сафонова, інтерв'ю — це процес, що охоплює підготовку, проведення бесіди та подальший аналіз зібраних даних. Важливими залишаються етичні аспекти. Журналіст повинен дотримуватись норм об'єктивності, неупередженості та поваги до особистості героя. Д. Кумбс наголошує, що етика інтерв'ювання передбачає отримання згоди, дотримання конфіденційності та відповідальне поводження з отриманою інформацією. Інтерв'ю використовується в різних медіа: друкованій пресі, теле- й радіоформатах, а також в онлайн-журналістиці. Кожен формат вимагає специфіки: в телебаченні важливі зображення, на радіо — звучання голосу, тембр та інтонація. Онлайн-платформи дають змогу застосовувати мультимедійність, що підвищує рівень інтерактиву та залучення аудиторії.

Сучасні цифрові технології відкривають нові горизонти для проведення інтерв'ю. Завдяки відеозв'язку, соціальним мережам та іншим онлайн-інструментам можна суттєво розширити охоплення аудиторії та зробити доступ до інформації більш зручним. Однак, як застерігає М. Картер, надмірне використання технічних засобів може призвести до втрати автентичності та спотворення суті інтерв'ю. Ознайомлення з науковими

працями та емпіричними дослідженнями у цій галузі дає змогу глибше зрозуміти механізми комунікації, вдосконалити інтерв'юерську майстерність і підвищити якість аналітичних матеріалів у медіа. Для створення змістовного, достовірного та суспільно важливого інтерв'ю потрібно враховувати теоретичні основи, методологічні принципи, етичні норми, психологічні нюанси та технологічні можливості. Такий комплексний підхід сприяє формуванню збалансованої громадської думки та ефективному інформуванню аудиторії.

У контексті війни в Україні актуалізується необхідність медіаграмотності. Інститут демократії імені Пилипа Орлика підкреслює, що дезінформація та маніпулятивні повідомлення стали ключовими елементами інформаційної агресії. Дослідження, зокрема «Коло російської пропаганди. Як змінювалися кремлівські наративи протягом 2023 року» та «Іноагенти Кремля: яке завдання виконують “хороші російські” інтерв'юери», аналізують інструменти впливу та застерігають українську аудиторію від довіри до ворожих інформаційних джерел. У цьому контексті особливої цінності набувають незалежні культурні проєкти, які фіксують автентичний досвід митців в умовах війни.

Одним із таких прикладів є пілотне інтерв'ю «Фортепіано під звуки тривоги: розмова з Чжі Кайвеем», яке документує трансформацію культурної ідентичності через призму особистого переживання музиканта, що активно співпрацює з Національною філармонією України. У розмові з митцем розкриваються не лише зміни в його творчому баченні під впливом війни, а й окреслюється значення музики як засобу збереження критичного мислення та духовного спротиву на тлі масованої дезінформаційної атаки.

В той же час онлайнві медіа активно використовують формат експертного інтерв'ю, що вирізняється високим рівнем фаховості та авторитетності висловлених думок. Такий формат передбачає залучення до розмови спеціаліста у відповідній сфері, що дозволяє забезпечити глибоке обговорення теми в професійному контексті. Згідно з дослідженнями, жанровими особливостями експертного інтерв'ю є: ведення розмови у фаховому полі, використання перевірених фактів і статистичних даних, а також формулювання оцінок подій на основі професійного досвіду респондента. Як зазначено в [1], експертне інтерв'ю є видом індивідуального інтерв'ювання, де співрозмовником виступає фахівець із ґрунтовними знаннями у певній галузі. Воно відрізняється від групових методів збору експертної інформації (таких як метод Дельфі, методи номінальних груп, мозковий штурм тощо) саме акцентом на особисту взаємодію журналіста з експертом.

Застосування цього формату відкриває широкі можливості для творчого підходу в журналістській діяльності: журналісти не лише добувають інформацію, а й формують інтелектуально насичений, змістовний контент, орієнтований на широку аудиторію. При цьому особливе значення має вміння трансформувати фахові думки у доступну, цікаву для читача форму.

У сучасній журналістиці не менш важливим є портретне інтерв'ю — жанр, у якому головним об'єктом уваги стає особистість, її значення в суспільстві та внесок у культурні, соціальні чи професійні процеси. За визначенням В. Здоровеги, портретне інтерв'ю — це «розмова журналіста з відомою або просто обізнаною у певній справі особою переважно на значущу тему, призначена для оприлюднення в мас-медіа у формі запитань-відповідей». Згідно з підходом, запропонованим у внутрішньому редакційному документі корпорації «ВВС», портретне інтерв'ю

розглядається як спосіб «проникнення в особисте, невідоме аудиторії» [52, с. 267].

Інтерв'ю з Чжі Кайвеем поєднує ознаки обох жанрових форм. З одного боку, він виступає як експерт у сфері музики, композиторської практики, культурної дипломатії, що надає його відповідям аналітичного характеру й робить їх джерелом фахової інформації. З іншого боку, розмова акцентує увагу на особистому досвіді митця, його мотиваціях, цінностях, емоційних реакціях на війну в Україні, внутрішніх пошуках — тобто виконує функцію портретного інтерв'ю. Таким чином, поєднання експертного і портретного підходів дозволило створити глибокий, багатоплановий журналістський матеріал, що репрезентує не лише фактологічний, а й людський, емоційно-психологічний вимір теми збереження культури під час війни.

Таким чином, створення інтерв'ю з митцем у часи війни — це не просто публіцистичний жанр, а акт культурного спротиву та документування. Тема є актуальною, бо відповідає запитам періоду, зберігає історичну пам'ять і створює простір для рефлексії.

Функції культурного інтерв'ю в умовах воєнного часу:

В умовах війни культура не припиняє існування — вона набуває нових змістів. Арт-продукти, народжені в таких обставинах, стають носіями колективного досвіду. За визначенням С. Костенко, «медіа у воєнний час перетворюються на інструмент історичної пам'яті, і жанри, які дозволяють зберігати особисте й колективне свідчення, набувають особливого значення» [2022, с. 49]

Інтерв'ю на тему культури в медіапроектах під час війни також виконує комунікативну, мотиваційну та терапевтичну функції. Воно може

об'єднувати людей навколо спільних цінностей, підтримувати моральний стан аудиторії, слугувати платформою для культурного спротиву.

Професійне інтерв'ю передбачає дотримання низки жанрових, етичних і технічних вимог:

- **грунтова підготовка журналіста** — вивчення творчого шляху героя, ознайомлення з контекстом;
- **повага до особистих кордонів** — особливо в емоційно чутливих темах, пов'язаних із війною;
- **баланс між особистим і публічним** — важливо не перетворити інтерв'ю на сенсацію або сповідь, але й не втратити людський вимір;
- **якісна драматургія бесіди** — логічна структура, варіативність ритму, момент емоційної кульмінації;
- **високий рівень аудіо- та відеозапису** — зважаючи на зростання значення візуальної культури в цифрову епоху.

Деякі дослідники звертають увагу на те, що сучасне відеоінтерв'ю часто перетинається з формами художнього та документального кіно. Це дає змогу журналісту не лише інформувати, а й формувати нову чутливість аудиторії до культурного продукту.

РОЗДІЛ II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОДУКТУ

2.1. Обґрунтування інформаційного проєкту

Повномасштабне вторгнення Росії в Україну суттєво змінило інформаційний ландшафт країни, поставивши перед медіа нові виклики та завдання. У фокусі суспільної уваги опинилися історії людського спротиву, мистецької солідарності й культурного виживання. Одним із найбільш адекватних інструментів фіксації подібних історій є інтерв'ю — жанр, що дозволяє відтворити складні емоційні, етичні й культурні виміри воєнного часу через призму особистості.

Інформаційний проєкт «Фортепіано під звуки тривоги» виник як спроба задокументувати унікальний досвід митця, що поєднує західну музичну освіту, любов до України та чітку позицію в російсько-українській війні. Герой інтерв'ю — американський піаніст китайського походження Чжі Кайвей — не лише навчався в Україні в КМАМ ім. Глієра, а й залишився пов'язаним із нею навіть під час війни. Його повернення до Києва, виступи, підтримка української спільноти через музику набувають особливого значення в контексті глобальної солідарності та культурного фронту.

Проєкт має на меті не просто зафіксувати факт перебування іноземного музиканта в зоні конфлікту, а й осмислити роль культури як інструмента єднання, терапії та спротиву. Через особисту оптику Чжі Кайвея глядач знайомиться з тим, як війна трансформує уявлення про творчість, національну ідентичність і міжкультурну відповідальність. На концерті 16 квітня 2025 року Чжі Кайвей виконав твір Сергія Борткевича — «Концерт №2» для лівої руки, написаний на військову тему разом із Заслуженим академічним симфонічним оркестром Українського радіо під

керівництвом народного артиста України, професора Володимира Шейка. Цей твір був створений для австрійського піаніста Пауля Вітгенштейна, який втратив праву руку під час Першої світової війни. Виконання цього саме твору в умовах сучасної війни набуває особливої символіки — як жест солідарності, пам'яті та вшанування незламності людського духу.

На фоні загального дефіциту глибоких інтерв'ю на культурологічну тематику, орієнтованих на осмислення воєнного досвіду в мистецькому контексті, «Фортепіано під звуки тривоги» вирізняється жанровою чесністю, уважністю до деталей і міжкультурною відкритістю. Формат відеоінтерв'ю дозволяє зберегти не лише змістовні висловлювання, а й емоційну виразність, інтонацію, візуальну атмосферу зустрічі — усе це сприяє глибшому зануренню глядача в наратив.

Таким чином, проєкт виконує одразу кілька функцій: він є актом культурного документування, прикладом журналістського осмислення подій через особистість митця та внеском у збереження й поширення українського наративу у світі.

2.2. Структура

Проєкт реалізовано у форматі відеоінтерв'ю тривалістю 17 хвилин. Зйомка відбулася 1 квітня 2025 року в умовах професійного середовища — Навчально-виробничій майстерні «А-Студія» факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Над проєктом тривала робота протягом двох місяців, включно з підготовкою, зйомкою, монтажем і оформленням.

Інтерв'ю побудоване за структурованим сценарним планом, узгодженим із героєм. Запис поділено на три тематичні блоки:

1. Біографічна розповідь і досвід інтеграції в українське культурне середовище;
2. Погляди на війну та роль музики як форми мирного спротиву;
3. Рефлексії про ідентичність, відповідальність митця й спільноту слухачів.

Змонтований матеріал доповнено архівними світлинами та музичними фрагментами, що органічно інтегровані в основну канву розповіді.

2.3. Жанрова палітра

Жанр інтерв'ю виступає центральним у цьому проєкті, однак він подається у формі *тематично-нарративного інтерв'ю* з елементами портрету.

Такий формат дозволяє не лише фіксувати відповіді респондента, а й розкрити внутрішній контекст його діяльності. Жанрова палітра також включає репортажні фрагменти (відео з концертів), що забезпечують динаміку та візуальне доповнення до усного наративу.

2.4. Музичне оформлення

Відеозапис інтерв'ю наразі представлений у первинному, документальному форматі без додаткового музичного чи графічного супроводу, що зберігає автентичність живої розмови та акцентує увагу на змісті висловлювань респондента. Монтаж виконано у програмі Adobe Premiere Pro з дотриманням базових технічних параметрів якості. У процесі подальшого доопрацювання планується розширення візуального та аудіального ряду: зокрема, передбачено додавання титрів, субтитрів українською та англійською мовами, а також вставки фрагментів музичних творів, що згадуються у розмові, зокрема інтерпретацій Моріса Равеля та Сергія Борткевича у виконанні Чжі Кайвея. Крім того, планується інтеграція генеративного озвучення за допомогою

синтезованого голосу для створення адаптованої мультимедійної версії інтерв'ю, що відповідатиме стандартам цифрового мовлення та потребам ширшої, зокрема міжнародної аудиторії.

2.5. Авторська ідея

Проект реалізовано як першу серію циклу інтерв'ю з представниками культурної спільноти, які перебувають в епіцентрі трансформацій мистецтва під час війни в Україні. Його мета — надати голос митцям, які продовжують творити в умовах військових викликів, осмислюючи свою роль у збереженні та розвитку національної культури. Через індивідуальний досвід одного виконавця проєкт ілюструє, що мистецтво здатне виступати формою солідарності, внутрішньої опори і фактором національного єднання.

У подальшій перспективі передбачено створення 4 подальших інтерв'ю з різними діячами культури, що дасть змогу систематично документувати зміни в українському мистецтві та сформувати архів живих історій, важливих для збереження культурної пам'яті в умовах війни.

2.6. Особливості аудиторії

Цільова аудиторія проєкту охоплює молодих глядачів віком 18–30 років, зокрема студентів мистецьких, гуманітарних і журналістських спеціальностей, а також широку аудиторію, зацікавлену у темах культури, війни, мистецького спротиву та людської рефлексії. Завдяки міжкультурному компоненту (герой — американець китайського походження), проєкт має потенціал вийти за межі суто національного контексту та знайти відгук у міжнародної аудиторії.

Також інтерв'ю може бути використане як аналітичний, публіцистичний або навчальний матеріал у курсах з медіажурналістики, культурології, медіапам'яті, мистецької етики

Розділ III. Технічні та програмні засоби, необхідні для втілення проєкту

Реалізація медіапроєкту вимагала використання ряду технічних засобів і спеціалізованого програмного забезпечення. З огляду на формат проєкту — інтерв'ю з культурною постаттю у відеоформаті — доцільним було застосування відеозаписувальної техніки, засобів звукозапису, студійного освітлення, а також програм для обробки відео- та аудіоконтенту.

Відео- та аудіотехніка. Зйомка інтерв'ю проводилася за допомогою професійної відеокамери Panasonic HDC-SD900, яка забезпечує запис у форматі Full HD з високим рівнем деталізації зображення. Для забезпечення якісного звуку було використано зовнішній петличний мікрофон Boya BY-M1, який дозволяє уникнути надмірних шумів та зберегти природну тембральну палітру голосу респондента. Зйомка відбувалася у студійному просторі з належним освітленням, що формувалося за допомогою м'якого світла двох студійних LED-панелей з можливістю регулювання температури освітлення.

Програмне забезпечення. Обробка відео здійснювалась у програмі Adobe Premiere Pro 2023 — багатофункціональному редакторі відео, який дозволяє здійснювати монтаж, кольорокорекцію, синхронізацію звуку, додавання титрів, а також експорт у різних форматах. Для роботи зі звуком, зокрема — для вирівнювання рівня гучності, усунення шумів і корекції тембру, було використано Adobe Audition. У фінальній стадії, з метою стислої графічної обробки (додавання логотипу, елементів оформлення тощо), буде використано Canva.

Зберігання та обмін файлами. Робочі файли проєкту зберігались на хмарних сховищах Google Drive, Fex.net та зовнішньому жорсткому диску

для уникнення втрати матеріалів. Комунікація з монтажером та кураторами здійснювалась за допомогою Google Docs, що дозволило швидко вносити корективи у монтажний лист.

Переваги використаних засобів. Обрані інструменти забезпечили високу якість фінального продукту, а також дозволили оптимізувати робочий процес з мінімальними витратами часу. Поєднання професійного програмного забезпечення та доступної напівпрофесійної техніки дозволило реалізувати проєкт у повній відповідності до поставлених цілей, зберігаючи баланс між технічною якістю й доступністю.

ВИСНОВКИ

У межах бакалаврської роботи було здійснено теоретичне узагальнення та практичну реалізацію медіапроєкту у форматі інтерв'ю, що дозволило комплексно дослідити інтерв'ю як жанр журналістики й одночасно як інструмент документування культурного досвіду в умовах війни. На основі вивчення фахової літератури та сучасної практики встановлено, що інтерв'ю є багатофункціональним журналістським жанром, який виконує не лише інформаційну, а й аналітичну, комунікативну та меморіальну функції. Особливу увагу було приділено типології інтерв'ю (за тематикою, метою, ступенем стандартизації), його жанровим різновидам (інтерв'ю-думка, експертне, портретне, інтерв'ю-повідомлення), а також історичним і теоретичним підходам до інтерпретації жанру.

Дослідження інтерв'ю як жанру культурної журналістики ґрунтується на теоретичних засадах, розроблених такими вченими, як Теодор Ліппс, Джордж Герберт Мід, Макс Вебер, Д. Зильбер та ін., які аналізували феномен міжособистісної комунікації, роль суб'єктивного досвіду та соціальний вплив публічної розмови. Актуальність дослідження зумовлена потребою у фіксації культурного життя України в умовах війни, збереженні голосів митців та осмисленні змін, які переживає культурна сфера. Авторська концепція полягає в розгляді інтерв'ю як інструменту документування культурної реальності та засобу глибокого діалогу з носіями мистецького досвіду. Новизна роботи полягає у поєднанні теоретичного аналізу жанру з практичним прикладом — створенням власного відеоінтерв'ю з професійним музикантом у реальному виробничому середовищі.

Цільовою аудиторією проєкту є культурно зацікавлені глядачі віком 18–40 років, які цікавляться музикою, суспільно важливими розмовами, сучасною журналістикою та феноменом мистецького спротиву в умовах війни. Комунікаційні канали включають відеоплатформи (YouTube), сторінки у соціальних мережах, а також спеціалізовані ресурси, присвячені культурі. Потенційно проєкт може бути адаптований під освітні платформи або використаний у культурно-дослідницьких контекстах.

Етапи реалізації проєкту включали розробку творчої концепції, підготовку сценарної структури, організацію зйомки в Навчально-виробничій майстерні «А-Студія» факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, технічну реалізацію, монтаж та підготовку фінального продукту. Особистий внесок авторки охоплює всі ключові етапи — від обґрунтування ідеї до підготовки запитань, проведення інтерв'ю, його розшифрування, первинного аналізу та оформлення проєкту у відповідному форматі. Очікуваний комунікативний ефект полягає у формуванні емпатійного, глибокого ставлення до культури воєнного часу через індивідуальну історію митця.

Творчий проєкт представлено у формі відеоінтерв'ю тривалістю 17 хвилин, записаного у професійному технічному середовищі. Структура інтерв'ю включає вступну частину (знайомство з героєм), основний блок (роздуми про музику, ідентичність, війну) та завершальну частину (особистісні висновки й бачення майбутнього). Суспільна значущість проєкту полягає у фіксації культурного досвіду сучасності, збереженні індивідуального мистецького голосу та створенні аудіовізуального медіатексту, який може бути використаний як елемент національної медіапам'яті.

У результаті реалізації проєкту було доведено, що поєднання портретного та експертного форматів інтерв'ю дає змогу не лише глибоко розкрити внутрішній світ героя, а й представити авторитетну думку у сфері мистецтва. Візуальне та звукове оформлення матеріалу, адаптованість до цифрових платформ, а також жанрова гнучкість свідчать про потенціал розвитку такого формату у сфері культурної журналістики.

Проєкт має практичне значення як приклад культурного документування через інтерв'ю, що може бути використаний як навчальна база, фрагмент журналістського циклу або автономний культурний продукт. Робота демонструє, що в умовах сучасних викликів медіа можуть не лише інформувати, а й зберігати емоційно насичені, особистісні історії, що формують колективну пам'ять та ідентичність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Суспільне Культура . (2025). Презентація книги Оксани Забужко «Наша Європа» | КНИЖКОВИЙ АРСЕНАЛ. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=NZCkBffUris>
2. Головаха, Є. І., Паніна, Н. В. (2019). Соціальні зміни в українському суспільстві. Київ: Інститут соціології НАН України. 250 с.
3. Детектор медіа (2023). Іноагенти Кремля: яке завдання виконують «хороші російські» інтерв'юери. URL: <https://detector.media/infospace/article/inoahenty-kremlya-yake-zavdannavykonuyut-khoroshi-rosiyski-intervyuery-i49563>
4. Желіба, О. В. (2020). Критичне мислення в сучасному медіапросторі. Львів: Видавництво ЛНУ ім. Івана Франка. 180 с.
5. Інститут демократії імені Пилипа Орлика (2022). Інформаційний простір Криму: виклики та можливості. URL: <https://idpo.org.ua/reports/informatsiynyy-prostir-krymu-48127>
6. Лисенко, М. С. (2022). Медіаграмотність у цифрову епоху: виклики та перспективи. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія». 230 с.
7. Науковий журнал «Журналістика» (2020). Стаття: Етичні аспекти журналістської діяльності в умовах інформаційної війни. URL: <https://journalism.kiev.ua/issues/2020/2-3/etychni-aspekty-zhurnalistskoidiyalnosti-v-umovakh-informatsiynoi-viyny.html>
8. Антонюк М.Г. (2023) «ІНТЕРВ'Ю ЯК ЖУРНАЛІСТСЬКА ТЕХНОЛОГІЯ: АНАЛІЗ ТВОРЧОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ ІНТЕРВ'ЮВАННЯ» Видавництво: Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського 13 с.

9. Яковенко, Л. Г. (2020). Медіа та суспільство: взаємодія в умовах глобалізації. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія». 240 с
10. Ольмезова В. О. «Культурна журналістика на українському радіопросторі»
11. Журналістика: словник-довідник. Київ : Академвидав, 2013. 320 с.
12. Здоровега В. Й. Вступ до журналістики. Львів : ПАІС, 1998. 173 с
13. Халер М. Інтерв'ю: навчальний посібник. Київ: Академія Української Преси, Центр Вільної Преси, 2008. 404 с.

ДОКУМЕНТАЦІЯ

Перелік питань до інтерв'ю

Today, I have the pleasure of speaking with a remarkable pianist, Kaiwei Zhi, who has performed on some of the world's most prestigious stages and has a special connection with Ukraine. Kaiwei, thank you for being here today.

1. *You come from a family of musicians. When did you realize that piano was your path? What does music mean to you?* Has your understanding of music changed over the years?

Your grandfather was a famous composer, your grandmother a vocalist, and your father is also a musician. Growing up in such an environment, was there ever a moment when you thought about a different career, or was music always your destiny? When did you realize that piano was your path?

2. *Why did you choose Ukraine for your education?* What do you remember the most from that time? Looking back at your time in Kyiv, what impact did your studies there have on you as a musician and as a person

At just 19, you moved from China to Kyiv to study at the Glière Institute of Music.

3. What drew you to Ukraine? What are some of your strongest memories from those years - both in terms of music and personal experiences?

In 2023, you traveled thousands of kilometers to play in Kyiv. What inspired you to come back?

4. In 2023, you not only performed with the orchestra in Kyiv but also visited your alma mater, the R. Glier Kyiv Institute of Music. How did it feel to return after all these years? What memories came back to you?

Many artists have left Ukraine because of the war, yet you, living in New York, made the decision to return. Was there a specific moment or feeling that made you say, "I have to go back and perform"?"

How do you feel performing in Ukraine during the war? Has music changed for you?

Playing in a country at war is not just about music-it carries a deeper meaning. How does it feel to perform here now? Do you feel that music itself has changed its role in times like these?

5. You're playing Bortkevych's Piano Concerto No.2. Why did you choose this piece?

Serhiy Bortkevych's music is not as widely known as other classical composers, yet his story is deeply connected with Ukraine and exile. What is it about this concerto that speaks to you? You are performing Bortkevych's Piano Concerto No.2. What drew you to this piece? Is there a deeper story behind your choice? Last year, you played Ravel's Concerto for the Left Hand, which was written for a pianist who lost his right hand in war. Did this influence your decision to choose Bortkevych's concerto, given his own story as a Ukrainian composer who faced exile?

6. If you could play one piece at a concert celebrating Ukraine's victory, what would it be?

You've performed in some of the world's most prestigious halls. If you were invited to play at a concert celebrating Ukraine's victory, what piece would you choose and why?

7. What advice would you give to musicians in Ukraine, especially those who are continuing to create and perform despite the challenges of war?

Thank you for this conversation! It was really inspiring to hear your story and thoughts. I wish you lots of inspiration, and I hope we'll meet again soon at a concert celebrating Ukraine's victory

Монтажний лист відеоінтерв'ю «Фортепіано під звуки тривоги: розмова з
Чжі Кайвєєм»

АСТУДІЯ — Київ, 1 квітня 2025

ВІДЕО: 00(1).MTS

[00:36]-[00:46] Представлення

Чжі Кайвей: Здравствуйте, меня зовут Чжі Кайвей я с Нью-Йорка и я пианист.

[00:49] Питання№1: I have a first question for you. You come from a family of musicians, right?

Чжі Кайвей: Yes

[00:56]Марія: When did you realise that piano was your path?

[01:05] Відповідь: Я думаю после Глиера. Я был не очень уверен до [поступления] Киева. После Глиера я попытался делать что-то другое, но я понял, что я ничего другого делать не умею, кроме игры на фортепиано.

Марія: Okay, thank you so much. So you can say that it's your main mission in your life?

Чжі Кайвей: Yes

[01:46] Питання№2: Then my second question - why did you choose Ukraine for your education? What do you remember the most from your youth?

[01:55] Відповідь: У меня подруга здесь...Я ее знал с детства, она [училась играть] играла здесь на арфе в Консерватории Чайковского. И она меня пригласила и поэтому я решил сюда тоже приехать [учиться]

[02:19]Марія: What do you remember from that time?

Чжі Кайвей: Свободу...Я был молодой и я был очень свободный тогда.

Марія: Okay thank you. And you moved to Kyiv at just 17, am I right?

Чжі Кайвей: Yes

Марія: Okay and can you tell me what are the strongest memories from that time?...Maybe you have some memorable things...

[02:51]Поїзд: Чжі Кайвей: [Я помню] Поезд....Я никогда не был на поезде когда я жил в Китае і впервые я сел на поезд в Киеве. У меня был концерт, я не помню где но точно не в Киеве. И я хорошо помню ту

поездки на поезде с друзьями, педагогом. Мы смеялись, разговаривали и это было [одно из самых хороших воспоминаний.]

[03:27] *Марія*: What is the difference between trains in China and in Ukraine?

[03:33] *Чжі Кайвей*: Сейчас в Китае [ходят] high-speed train, но в Украине это не так. В Украине поезд немножко старый и я такого не видел нигде.

[04:06] Софія питає про адаптацію в Україні та як він адаптувався до життя тут. *Марія переклала питання.*

Він відповідає, що він не мав таких проблем, бо він був дуже молодий. Він трохи сумував за родиною та Батьківщиною.

[05:17] Анастасія питає що було найскладніше в процесі навчання фортепіано тут

Він відповідає що він хотів грати по своєму, він бажав більшої підтримки від викладачів?[дешифрувати суть]

[06:46] **Питання №3**: In 2023 you travelled thousands of kilometers to play in Kyiv. Can you tell me what inspired you to come back to Ukraine?

[07:00] **Відповідь**: Конечно война, я был в шоке когда это случилось...Я был [жил] здесь 10 лет и это как-будто моя вторая родина. И я просто очень хотел что-то сделать. Я музыкант и пианист и единственное что я могу делать это играть. Поэтому я написал Славе и он помог мне [организовать все] и поэтому я приехал сюда играть.

[07:39] How did it feel to return after all these years?

[07:45] *Чжі Кайвей*: Очень эмоционально...я давно не видел эти улицы, не гулял [ими] и это было очень эмоционально [одним словом]

[08:10] Студент питає в якому віці він переїхав до Нью-Йорка та як пройшла адаптація там, де ви жили тоді та де ви жили у Нью-Йорку

[08:41] Він поїхав у Нью-Йорк коли в нього була важка ситуація в житті і йому тоді було 28 років. У нього була туристична віза, він зняв квартиру на 3 місяці, зустрівся з викладачем з Джульярда, який порадив йому

продовжити займатись музикою. Він підготувався до екзамену в Мангетенському універі та вступив. Потім поміняв візу на студентську. І він мав кімнату тоді біля Колумбійського університету та жив на той час там.[дешифрувати]

[10:19] Розповідає що таке Мангетенський музичний університет і порівнює з Джуліардом та іншим також

[10:55] Студент питає наскільки часто він дає концерти

[11:11] Немного.. В этом году я думаю до июня будет три и после будет еще один в Карнеги [холле]

[12:43] *Марія* Can you tell me what is the main difference between education in America and in Ukraine?

[12:53] *Чжі Кайвей:* Я поступил в два института в Америке - один это Манхэттенский музыкальный университет в Нью-Йорке, а второй это Bard College, возле Гарварда в Бостоне. Вообще в Киеве более дружелюбные люди и отношение хорошее, а в Америке очень много конкуренции и самое ужасные ситуации конкуренции были в Манхэттенском университете. Они все очень.. там каждый сам только за себя.

[13:53] *Чжі Кайвей:* Мой преподаватель был очень известный, его уже нет с нами и у него было много студентов, но ты чувствуешь что ты не его любимый [студент] и это нехорошее чувство. ...**[14:15]** Я думаю мы все любимые у Юлии Яблонской

[14:25] Ліза запитує про батьків - чи запрошував він батьків в гості до України чи можливо на свої концерти та як вони ставляться до його творчості.

[14:46] *Чжі Кайвей:* В Украине сейчас очень тяжело потому что война и мне нужна виза чтобы сюда приехать, поэтому у меня нету причин сюда ей приезжать. В Нью-Йорке когда был мой второй концерт в Карнеги Холл, то я пригласил ее и сделал ей все на визу, но начался ковид и она

таки не смогла приехать. Два года назад моя мама была в Нью-Йорке 3 месяца и она приехала на мой маленький концерт.

[15:30] Ліза запитує чи сподобались матері концерти і як вона ставиться до його творчості.

[15:41] *Чжі Кайвей:* Она [мама] критикует всегда, но я думаю сейчас ей больше нравилось чем раньше.

[16:05] *Чжі Кайвей:* Прошлый раз когда я был здесь...Я никогда не был в войне и поэтому когда случилась эта тревога это было что-то новое и поэтому я видео снял и маме отправил и для нее это было тоже что-то новое и это ее шокировало тоже.

[16:29] **Питання №4:** I'd like to ask you - how do you feel performing in Ukraine during the war? You already mentioned that you already heard air alerts and they were pretty shocking for you...

[16:47] **Відповідь:** I feel privileged играть здесь..когда концерт начинал..чувства вообще..Прошлый раз я играл Равеля и вторая часть этого концерта описывает прогулку по лесу. Но после концерта все мои друзья сказали что я играл слишком сильно и жестоко, а я просто ответил, что так получилось..потому что здесь война..И я [сейчас] не ощущаю, что я гуляю, а чувствую что вы [украинцы] очень смелые и вот поэтому вторая часть получилась такой сильной...

[18:01] Вячеслав Вячеславович питає чому він обрав грати витвір українського композитора і чи підтримує він Україну

[18:14] *Чжі Кайвей:* Конечно я поддерживаю! Я люблю вообще музыку 1900 годов и Борткевич это второй концерт тоже, который я буду играть он про Первую Мировую войну и я хочу просто играть украинскую музыку и поэтому я выбрал это.

[19:41] *Марія:* In 2023 you played Morise Ravel's concerto, right and this year you decided to play Bortkevich's concerto, what is the main difference between these two pieces for you?

Він відповідає що минулого разу планував грати Равеля для лівої руки, але чомусь не вийшло того разу, втім цього року йому важливо зіграти твір українського автора про війну, щоб підтримати український народ

[20:56] Вячеслав Вячеславович запитав як йому співпрацюється з українським симфонічним окрестром.

[21:02-21:05] Я думаю даже первый раз это было очень хорошо, потому что ваш оркестр очень профессиональный. Конечно была некая адаптация, но она прошла очень быстро, потому что я знаю что они хотят и они знают что я хочу. Второй раз даже легче. Этот концерт Борткевича очень тяжелый потому что играет одна рука и он про войну. Я даже думал играть начало концерта по другому и к сожалению я понял что самому поменять не получится. Мне подсказал дирижер, я прислушался и все у нас получилось.

[22:21] *Студентка:* Чи плануєте ви ще приїздити в Україну, виконувати інші концерти та інші твори?

[22:34] *Чжі Кайвей:* Ну да, конечно. Если возможно, то я бы хотел и дальше приезжать и играть украинских композиторов.

[22:49] *Студент:* У вас були такі моменти, що ви думали закинути музику та займатись чимось іншим?

[22:59] *Чжі Кайвей:* Да-да...есть такие моменты...**[23:04]** Потому что музыка это очень сложный путь и когда я чувствую себя очень грустно или что-то не получалось то я думаю может если я не занимался бы этим то может было бы легче. Но после этого все равно единственный вариант это возвращаться заниматься.

[23:28] *Студент:* А було ли какое-то давление со стороны и были ли какие-то внешние факторы которые давили на вас?

[23:46-23:56] *Чжі Кайвей*: Всегда, всегда..Не просто родители или преподаватели. The peer pressure is the worst - как-это называется - с коллегами.. Очень стыдно, когда я что-то не то делал или играл..

[24:24]*Марія*: *May I ask you - Have you ever compared yourself to any other pianists?*

[24:31]*Чжі Кайвей*: Да, конечно. Только после этого я чувствовал что со мной много проблем і мне нужно много-много заниматься.

[24:47] Вячеслав Вячеславович питає чи йому легше грати соло чи з окрестром.

[25:06]*Чжі Кайвей*: *Я не могу говорить легче...но я там чувствую что они мои товарищи и я вместе с ними и поэтому я легче волнуюсь. А вот соло я могу делать все что угодно, это легче. Но я там один..без никого..и это тяжело.*

[25:37] Студентка запитує чи пише він власні твори і якщо так, то як це відбувається?

[26:04] *Чжі Кайвей*: Я не композитор, я ничего не пишу, нет-нет. [26:12]

Ну дедушка был композитором, но его музыка немножко не моя и я не играю его тоже.

АНОТАЦІЯ

кваліфікаційної роботи на тему:

«Інтерв'ю як інструмент документування культури під час війни: аналіз музичних інтерв'ю в українських медіа»

Виконавиця: студентка групи Журб12140 Бабенко М.М.

Науковий керівник: старший викладач Козак В.В.

Ключові слова: інтерв'ю, культура, війна, документування, музика, журналістика, засоби масової інформації.

Медіапроект: Відеоінтерв'ю «Фортепіано під звуки тривоги: розмова з Чжі Кайвеєм»

Відеоінтерв'ю «Фортепіано під звуки тривоги: розмова з Чжі Кайвеєм» є пілотним медіапроектом, створеним у межах кваліфікаційної бакалаврської роботи. Метою є дослідження інтерв'ю як інструменту фіксації культурного досвіду в умовах повномасштабної війни в Україні, через створення оригінального журналістського матеріалу на основі глибокої розмови з митцем. У центрі проекту особистість музиканта, який безпосередньо залучений у культурне життя країни в період війни. Інтерв'ю було проведено з професійним піаністом Чжі Кайвеєм - митцем міжнародного рівня, що тривалий час працює в Україні та активно співпрацює із Заслуженим академічним симфонічним оркестром Українського радіо.

Проект реалізовано у форматі одноразового відеоінтерв'ю хронометражем 18 хвилин. Запис здійснено в Навчально-виробничій майстерні «А-Студія» факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка із використанням професійного технічного забезпечення. Поширення відео планується через онлайн-платформи із перспективою включення до серії журналістських медіапродуктів, спрямованих на збереження культурної пам'яті в умовах воєнного стану.

ANNOTATION

of the qualification work on the topic:

“Interview as a Tool for Documenting Culture During Wartime: Analysis of Musical Interviews in Ukrainian Media”

Author: student of group ZhurB12140 , Babenko M.M.

Academic advisor: Senior Lecturer Kozak V.V.

Keywords: interview, culture, war, documentation, music, journalism, mass media.

Media project: Video interview *“Piano Under the Sounds of Alarm: A Conversation with Zhi Kaiwei”*

The video interview *“Piano Under the Sounds of Alarm: A Conversation with Zhi Kaiwei”* is a pilot media project created within the framework of this bachelor’s qualification work. The aim is to study the interview as a tool for capturing cultural experience under the conditions of full-scale war in Ukraine through producing an original journalistic material based on an in-depth conversation with an artist.

At the core of the project is the personality of a musician directly involved in the cultural life of the country during the war. The interview was conducted with professional pianist Zhi Kaiwei — an internationally recognized artist who has been working in Ukraine for a long time and actively collaborates with the Honoured Academic Symphony Orchestra of Ukrainian Radio

The project was realized in the format of a one-time video interview with a duration of 18 minutes. The recording took place at the Educational and Production Workshop “A-Studio” of the Faculty of Journalism at Borys Grinchenko Kyiv University, using professional technical equipment. The video distribution is planned via online platforms with the prospect of inclusion in a

series of journalistic media products aimed at preserving cultural memory under martial law conditions.